Familien Klausen

De har altid været glade for deres storfamilie, hvor generationerne bor sammen. Da tvillingerne var små, kunne mormor passe dem, mens forældrene var på arbejde. Det var til stor glæde for alle parter. Da mormor blev ældre kunne de andre i familien så til gengæld tage sig af hende. De to tvillingedrenge var klar over, at de havde et meget tættere forhold til deres mormor, end de fleste af deres kammerater nogensinde havde haft.

Det var også drengene, der fandt deres mormor en eftermiddag, hvor de kom hjem. Hun lå på gulvet og var ikke i stand til selv at komme op. Hendes ansigt var lidt skævt og hun kunne ikke rigtig snakke. Hurtigt fik de fat i en ambulance. Og de fik ringet til forældrene, som kørte direkte fra deres arbejde ind til sygehuset. Mormor havde fået en hjerneblødning. Hun var lammet i den ene side og kunne ikke gå.

Først var de alle sammen enige om, at mormor skulle passes derhjemme. Med den rigtige genoptræning kunne hun nok komme til at gå igen. Men det viste sig snart, at det var alt for tungt for dem. De kunne ikke få dagligdagen til at fungere. Så selv om det var en meget svær beslutning, var mormor nødt til at flytte på plejehjem.

Mormor er selv dybt ulykkelig over situationen. Hun synes, at hendes liv fuldstændig har mistet sin mening og sit indhold. Hendes eneste ønske er at få lov til at dø. Når de besøger hende på plejehjemmet, spørger hun dem hver gang, om de ikke kan hjælpe hende med at dø.

---

1. Hvilke tanker gør I jer om mormors ønske om at få hjælp til at dø?

2. Aktiv dødshjælp er ulovlig i Danmark. Hvilke grunde kan der være til det?

3. Diskuter hvordan mormor kunne få livsmodet tilbage.
   - Nævn tre ting, som kunne opmuntre og trøste hende.